

Kitab Daniel - Nomor Tujuh Puluh Tilu

Muka Kasaruaan Sajarah: Panipuan Yerobeam jeung Ujian Iman dina Gerakan Adventist

Jeff Pippenger

2024-02-06

Karajaan kalér jeung kidul dipabalatakkeun dina kaambek-Na Allah salila dua rebu lima ratus dua puluh taun, minangka panggenepan tina perjangjian anu pegat dina Imamat dua puluh lima jeung dua puluh genep. Opat puluh genep taun di antara panungtungan kaambek anu kahiji jeung anu panungtung ngalambangkeun panghimpunna éta dua karajaan jadi hiji karajaan Israél modéren rohani dina taun 1844. Panghimpunna éta dua bangsa dilambangkeun ku dua iteuk anu dihiijikeun ku Yehezkiel jeung ku dua iteuk anu dikumpulkeun ku randa Sarefat dina carita Élia. Dina 22 Oktober 1844 sajarah nubuat ngeunaan karajaan kalér jeung kidul réngsé, sarta ku kituna éta ngulang deui sajarah mimiti éta dua karajaan.

Yeroboam ngadegkeun hiji sistem ibadah palsu di karajaan kalér sangkan nyegah rahayatna indit ka Yuda sarta nyembah ka Allah di Bait Suci di Yerusalem.

Lajeng Yarobeam nyarios dina haténa, “Ayeuna karajaan bakal mulang ka kulawarga Daud. Lamun ieu bangsa naék pikeun ngurban di Bait PANGERAN di Yerusalem, tangtu haté ieu bangsa bakal malik deui ka gustina, nya éta ka Rehabeam, raja Yuda; maranéhna bakal maéhan kaula, tuluy balik deui ka Rehabeam, raja Yuda.” Ku sabab éta raja ngayakeun musyawarah, tuluy nyieun dua anak sapi emas, sarta saur anjeunna ka maranéhna, “Teuing beurat pikeun maranéh naék ka Yerusalem; tingal, ieu allah-allah maranéh, hé Israil, anu ngaluarkeun maranéh ti tanah Mesir.” Hiji dipasangna di Betel, ari nu saurang deui ditempatkeunana di Dan. Jeung ieu hal jadi dosa, sabab jalma-jalma indit pikeun nyembah di hareupeun salah sahijina, nepi ka Dan. Anjeunna ogé nyieun imah-imah pangluhuran, sarta ngangkat imam-imam ti antara rahayat panghandapna, anu lain ti golongan bani Lewi. Jeung Yarobeam netepkeun hiji pésta dina bulan kadalapan, dina poé kalima welas bulan éta, sarupa jeung pésta anu aya di Yuda, sarta anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar. Kitu anu dilakukeunana di Betel, ku cara ngurbankeun ka anak-anak sapi anu geus dijieunna; sarta anjeunna netepkeun di Betel imam-imam pangluhuran anu geus dijieunna. Ku kituna anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar anu geus dijieunna di Betel, dina poé kalima welas bulan kadalapan, nya éta dina bulan anu dirancang ku haténa sorangan; sarta netepkeun hiji pésta pikeun urang Israil; jeung anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar, sarta ngaduruk menyan. 1 Raja-raja 12:26–33.

Sistem ibadahna mangrupa perlambang Katolikisme (kafir), sabab saperti dina pambrontakan Harun, éta ngadegkeun hiji gambar pikeun jeung ngeunaan sato galak. Dua gambar anak sapi éta dijieun tina emas, ngalambangkeun Babul. Gambar-gambar éta dipasrahkeun ka déwa-déwa Mesir, anu diidentifikasi ku anjeunna sakumaha Harun ogé kungsi ngidentifikasi éta; minangka “déwa-déwa anu geus mawa maranéhna kaluar ti tanah Mesir.” Anjeunna ngadegkeun dua altar di dua kota, anu lamun ditimbang babarengan ngawakilan gabungan gereja (Betel) jeung nagara

(Dan). Altar-altar éta mangrupa palsuan tina altar anu sajati, nyaéta Kristus, sakumaha Katolikisme ngaku minangka wakil Kristus di bumi. Anjeunna ngangkat hiji imamat anu geus ruksak, sakumaha para imam dina Katolikisme. Anjeunna milih hiji poé pikeun ibadahna anu sacara husus béda ti poé-poé tina sagala poé raya Allah anu sajati, ku kituna ngagambarkeun pasualan ngeunaan poé ibadah anu sajati jeung anu palsu.

Dina mangsa ngadegkeun sistem ibadah palsu, Allah ngutus saurang nabi ti Yuda pikeun ngageuing sistem ibadah palsu jieunanna.

Jeung, behold, sumping saurang jalmi Allah ti Yuda ku pangandika PANGERAN ka Bétel; ari Yarobeam keur nangtung di gigireun altar rék ngaduruk menyan. Tuluy anjeunna sasauran ngalawan altar éta ku pangandika PANGERAN, pokna: He altar, altar, kieu timbalan PANGERAN; behold, bakal lahir saurang putra pikeun kulawarga Daud, ngaranna Yosia; sarta di luhureun manehna anjeunna bakal ngurbankeun para imam ti tempat-tempat luhur anu ngaduruk menyan di luhureun manehna, jeung tulang-tulang manusa bakal diduruk di luhureun manehna. Jeung dina poé éta ogé anjeunna masihan hiji tanda, pokna: Ieu tanda anu geus dipidawuh ku PANGERAN; behold, altar éta bakal peupeus, sarta lebu anu aya di dinya bakal tumpah. 1 Raja-raja 13:1–3.

Nabi ti Yuda ngawartakeun hiji nubuat tilu rupa anu nandakeun kalahiran Raja Yosia dina mangsa nu bakal datang. Anjeunna ngaramal yén Yosia bakal meuncit para imam jahat anu ngalalayan altar palsu éta, sarta yén Yosia ogé bakal ngaduruk tulang-tulang jalma dina altar éta pisan. Anjeunna ogé masihan hiji tanda ka Yarobeam, anu nandakeun yén altar Yarobeam bakal beulah kabuka sarta lebu-lebuna bakal tumpah kaluar. Sakabéh ieu kalaksanakeun nurutkeun Firman PANGERAN, tapi nalika Yarobeam ngadangu pangwartaan nabi éta, manéhna jadi ambek sarta narékahan pikeun nindak nabi éta, nanging Allah anu ngawasa.

Jeung kajadian, waktu raja Yarobeam ngadangu ucapan jelema Allah anu geus sasauran ngalawan altar di Bétel, anjeunna ngaleungeunkeun pananganna ti altar bari ngandika, “Cekel manehna.” Tapi pananganna anu dileungeunkeun ngalawan anjeunna téh jadi garing, nepi ka anjeunna teu bisa narik deui ka dirina. Altar éta ogé meulah, sarta lebu tina altar téh tumpah, nurutkeun tanda anu geus dipasihkeun ku jelema Allah ku pangandika PANGERAN. 1 Raja-raja 13:4, 5.

Tandana éta geuwat kajadian, sarta leungeun Yarobeam jadi lumpuh.

Tuluy raja ngawaler, sarta ngandika ka abdi Allah tea, “Pangmangpaatkeun ayeuna payuneun PANGERAN, Allah maneh, sarta neneda pikeun kami, supaya leungeun kami dipulihkeun deui ka kami.” Tuluy abdi Allah tea nyuhunkeun ka PANGERAN, sarta leungeun raja dipulihkeun deui ka anjeunna, jeung jadi sapertos kaayaanana ti heula. Tuluy raja ngandika ka abdi Allah tea, “Hayu ka imah kami, sing reureuh heula, sarta kami rek maparin ganjaran ka maneh.” Tapi abdi Allah tea ngajawab ka raja, “Sanajan maneh mere satengah imah maneh ka kami, kami moal asup jeung maneh, ogé moal dahar roti atawa nginum cai di ieu tempat; sabab kitu parentah anu ditepikeun ka kami ku pangandika PANGERAN, saur-Na, ‘Ulah dahar roti, ulah nginum cai, sarta ulah balik deui ngaliwatan jalan anu sarua jeung jalan datang maneh.’” Ku sabab kitu anjeunna indit ngaliwatan jalan séjén, sarta henteu mulang ngaliwatan jalan anu

ku anjeunna dipaké datang ka Betel. 1 Raja-raja 13:6–10.

Isa salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara, sarta awal karajaan kalér jeung karajaan kidul Israil baheula anu harfiah téh mungkas dina sajarah nalika dua iteuk di hijikeun jadi hiji iteuk, anu ngawakilan bangsa Israil modéren rohani.

Dina sajarah nalika dua iteuk di hijikeun, hiji prosés pangujian tilu-léngkah dimimitian dina waktos ahir taun 1798. Duanana iteuk (karajaan-karajaan) keur dihimpun sateuacanna pikeun curahan Roh Suci dina Ceurik Tengah Peuting. Dina kaciwa anu kahiji dina cinyusu taun 1844, kaum Protestan gagal dina prosés pangujian éta sarta jadi putri-putri Katolik, ku kituna ngulang deui pangadegna hiji sistem ibadah palsu, sakumaha geus dilambangkeun ku Jeroboam.

Réformasi Protestan téh mangrupa hiji karya anu dipigawe ku Allah pikeun ngaluarkeun garéja di padang gurun tina tahayul, tradisi, jeung kabiasaan Garéja Roma. Ti mimiti jaman Martin Luther, beuki loba bebeneran anu diungkabkeun, anu ngaidéntifikasi sundal Tirus téh henteu leuwih ti hiji sistem ibadah kahiru anu ditutupan ku pangakuan Kristen anu palsu. Maksud Gusti nyaéta ngaluarkeun umat-Na anu katutupan ku tawanan tina poék, sakumaha Anjeunna kungsi ngalakukeun nalika umat-Na jadi budak di Mesir. Anjeunna ngabébaskeun maranéhna tina perbudakan Mesir pikeun maparin hukum-Na ka maranéhna. Panolakan pihak Protestan pikeun nuturkeun cahaya anu terus nambahan tina pangaweruh anu dibuka segelna dina taun 1798, nyegah maranéhna tina ngakuan hukum jeung pagawéan sajati Kristus di tempat suci dina taun 1844.

Panolakan maranéhna kana amanat jam pangadilan nandakeun yén maranéhna geus jadi putri-putri garéja Roma, sarta satuluyna maranéhna ngadegkeun hiji sistem ibadah palsu anu dina Kitab Suci diidéntifikasi minangka nabi palsu (Protestanisme murtad). Kaum Millerit nu satia, anu asup ka tempat suci ku iman dina tanggal 22 Oktober 1844, narima cahaya malaikat katilu sarta ngedalkeun hiji teguran ka sistem ibadah palsu anu ngaku minangka Protestan, bari nahan kana tradisi utama kahiru, nyaéta ibadah ka panonpoé. Nabi ti Yuda ngalambangkeun Adventisme Millerit anu ngakuan sarta nampilkeun amanat malaikat katilu anu sumping dina tanggal 22 Oktober 1844.

Nalika nyanghareupan paménta Yeroboam supaya nabi datang ka imahna sarta nyegerkeun dirina, nabi ngedalkeun parentah husus anu geus dipaparinkeun ka anjeunna ku Gusti. Parentah éta ogé dipaparinkeun ka Adventisme Millerit. Parentahna nyaéta supaya ulah balik ngaliwatan jalan anu ku maranéhna geus ditempuh, sarta Adventisme Millerit geus kaluar ti denominasi-denominasi Protestan. Maranéhna geus dipisahkeun ti golongan Protestan dina kuciwa kahiji dina usum semi taun 1844, sarta Yermia méré conto ngeunaan parentah anu sarua pisan anu geus dipaparinkeun ka nabi urang Yudea.

Mungguh pangandika-Mu kapanggih ku abdi, tuluy ku abdi didahar; sarta pangandika-Mu jadi kabungahan jeung suka-cita hate abdi; sabab abdi disebat ku jenengan-Mu, nun PANGERAN, Allah semesta alam. Abdi henteu linggih dina pasamoan jalma-jalma nu moyok, ogé henteu ngaraosan suka-cita babarengan jeung maranéhna; abdi linggih nyorangan ku sabab panangan-Mu aya kana abdi, lantaran abdi ku Mantenna dieusian ku amarah. Ku naon nyeri abdi langgeng, jeung tatu abdi teu tiasa diubaran, anu nolak pikeun cageur? Naha Manten janten ka abdi saolah-olah tukang bohong, jeung kawas cai nu nguciwakeun? Ku sabab eta,

kieu timbalan PANGERAN, Lamun maneh mulang, mangka Kami baris mulangkeun maneh deui, sarta maneh bakal nangtung di payuneun Kami; jeung lamun maneh misahkeun anu mulya tina anu hina, maneh bakal jadi sungut Kami; sina maranéhna mulang ka maneh, tapi maneh ulah mulang ka maranéhna. Jeung Kami bakal ngajadikeun maneh ka ieu bangsa jadi témbok tambaga nu dipager; maranéhna bakal merangan maneh, tapi moal ngéléhkeun maneh; sabab Kami nyarengan maneh pikeun nyalametkeun maneh jeung pikeun ngaleupaskeun maneh, dawuhan PANGERAN. Jeung Kami bakal ngaleupaskeun maneh tina leungeun jalma-jalma jahat, sarta Kami bakal nebus maneh tina leungeun jalma-jalma nu galak. Yermia 15:16–21.

Dina kacumponan nubuatan waktu tina Woe anu kadua, dina 11 Agustus 1840, malaikat anu kuat dina Wahyu sapuluh turun bari nyangking hiji kitab leutik anu kabuka dina pananganana, sarta Yohanes diparéntah supaya indit, nyokot kitab éta, tuluy ngadahar éta. Yermia ngagambarkeun jalma-jalma anu ngadahar kitab leutik éta dina éta titik sajarah, sarta kecap-kecap éta amis kawas madu, sabab éta téh “kabungah jeung kasukaan” tina “haténa.” Tapi ku sabab “panangan” Allah, Yermia “dieusian” ku “amarah,” anjeunna “karandapan tatu” sarta dina “nyeri anu langgeng.” Ku sabab “panangan” Allah, Yermia ngusulkeun yén Allah geus jadi “ka” Yermia “saperti tukang bohong,” sarta saperti “cai anu gagal.” Gusti parantos nahan “panangan”-Na kana hiji kasalahan dina sawatara angka dina bagan 1843.

Yermia ngagambarkeun kuciwa anu kahiji tina kaum Millerit, nalika tetenjoan Habakuk katarajang ku reureuh. Ka jalma-jalma anu diwakilan ku Yermia, pesen anu digambarkeun minangka “hujan” téh katingalina siga anu geus gagal. Tapi Habakuk geus nyatakeun, “tetenjoan teh masih keur mangsa anu geus ditangtukeun, tapi dina tungtungna eta bakal nyarita, jeung moal bohong: sanajan eta reureuh, antosan eta; sabab eta tangtu bakal datang, eta moal reureuh.” Yermia geus nyangka yén Allah bohong, jeung yén pesen (hujan) geus gagal, padahal eta ngan ukur ngalaman reureuh.

Saterusna Allah maréntahkeun ka Yermia yén, “lamun maneh mulang, tangtu Kami bakal mawa maneh datang deui, sarta maneh bakal nangtung di payuneun Kami; jeung lamun maneh nyokot anu mulya tina anu hina, maneh bakal jadi sakumaha sungut Kami: maranéhna kudu mulang ka maneh; tapi ulah maneh mulang ka maranéhna.” Sanggeus kaceuceub, Yermia ngalambangkeun umat Allah anu kudu mulang kana palayanan ka Gusti sarta miceun rasa putus harepan anu geus timbul waktu katempo yén éta amanat téh gagal. Lamun Yermia nyumponan sarat-sarat anu geus ditangtukeun, Allah bakal ngidinan anjeunna jadi juru carios-Na.

Nu leuwih penting pikeun pangajaran urang dina waktos ieu nyaéta naon anu diomongkeun ku Allah ka Yermia ngeunaan “pasamoan para panyindiran” anu keur “bungah” ku kuciwa anjeunna. Mantenna ngadawuh ka Yermia yén para panyindiran éta bisa balik ka Yermia, tapi anjeunna ulah pisan balik ka maranéhna. Yermia ngalambangkeun jalma-jalma anu nangtung ngalawan kaum Protestan anu kakara milih pikeun balik deui kana pangkuan Katolik jeung jadi putri-putri Babul, para nabi palsu Baal jeung Asytarot. Yermia ngalambangkeun nabi Yuda anu dina titik anu sarua dina garis nubuat geus ngabela Jeroboam lantaran sistem ibadahna anu palsu dina awal karajaan kalér, ku kituna janten pralambang diasupkeunana hiji sistem ibadah palsu anu mangrupa gambar Katolik dina ahir sajarah karajaan kalér. Nabi éta ngadawuh ka Jeroboam, nalika Jeroboam

nawarkeun pikeun ngawangun hiji pakta, yén anjeunna ulah dahar, nginum, atawa balik ngaliwatan jalan anu ku anjeunna ditempuh datang.

Tuluy raja téh ngandika ka abdi Allah, “Maneh balik ka imah jeung kami, tuluy segerkeun diri, sarta ku kami rek dipaparin ganjaran.” Tapi abdi Allah ngajawab ka raja, “Sanaos anjeun mere satengah ti bumi anjeun ka kami, kami moal asup jeung anjeun, ogé moal dahar roti atawa nginum cai di ieu tempat; sabab kitu parentah anu ditetepkeun ka kami ku pangandika PANGERAN, anu nyebut, ‘Ulah dahar roti, ulah nginum cai, jeung ulah balik deui ngaliwatan jalan anu sarua jeung jalan nalika anjeun datang.’” 1 Raja-raja 13:7–9.

Ucapan nabi Yuda éta saluyu jeung pagawean para nabi palsu Baal jeung Astarot dina carita Élia. Tangtu waé, sajarah kaum Millerite ogé mangrupa sajarah Élia, sabab Miller téh Élia. Dina carita Élia, para nabi Baal jeung Astarot ngalaksanakeun hiji tarian pangdaya, anu kabuka jadi kabobodoan nalika seuneu turun ti Allah sarta ngaduruk kurban Élia, ku kituna jadi perlambang tina curahan Roh Suci dina Seruan Tengah Peuting dina sajarah Millerite. Pasanggiri dina sajarah éta ngagambarkeun pasanggiri Élia anu kadua, nyaéta Yohanes Pambaptis, dina mangsa tarian pangdaya anu dilaksanakeun ku putri Herodias (Salome). Herodias diperlambangkeun ku Isebel, jeung Isebel téh lambang garéja Katolik.

Dina taun 1844, garéja-garéja Protestan jadi Salome, putri Herodias (Izébél). Dina tari panipuan éta, Herodes geus ngajangjikeun satengah karajaanna, sarta anjeunna ngalakukeun kitu dina poé kalahiranana, ku kituna jadi lambang poé-poé pamungkas nalika sapuluh raja, anu dilambangkeun ku Ahab (raja tina sapuluh karajaan kalér), satuju mikeun karajaan maranéhna ka kapapaan (Izébél). Méré “satengah karajaan anjeun” téh mangrupa lambang hiji konféderasi, sarta nabi ti Yudea écés ngabéjaan Yerobeam yén anjeunna moal kungsi ngayakeun pakumpulan jeung raja nu murtad éta atawa ngadukung sistem ibadah palsu-na.

Éta anu ogé ku Gusti dipidangkeun ka Yeremia, nalika Anjeunna ngandika yén “jamaah para panyindiran” (Protestantisme murtad) bisa datang deui ka Yeremia, tapi Yeremia teu meunang balik deui ka maranéhna, atawa mulang ngaliwatan jalan anu kungsi ditempuhna. Tapi nabi urang Yuda téh ngalakukeun pisan éta hal, sabab anjeunna katipu ku nabi palsu anu bohong saméméh anjeunna balik deui ka Yuda—saméméh ngarampungkeun pagawean anu geus dipasrahkeun ka anjeunna.

Ayeuna aya saurang nabi kolot di Betel; sarta anak-anakna daratang nyaritakeun ka anjeunna sagala padamelan anu geus dipigawe ku jalmi Allah dina poe eta di Betel; kecap-kecap anu geus diucapkeunana ka raja, eta oge ku maranehna dicaritakeun ka bapana. Sarta bapana ngandika ka maranehna, “Ngaliwatan jalan mana anjeunna indit?” Sabab anak-anakna geus ningali jalan anu dilampah ku jalmi Allah anu sumping ti Yuda. Tuluy anjeunna ngandika ka anak-anakna, “Pasangkeun kaula kalde.” Ku kituna maranehna masangkeun kalde pikeun anjeunna; tuluy anjeunna tunggang dinya, sarta indit ngudag jalmi Allah, tuluy manggihan anjeunna keur diuk handapeun tangkal oak; sarta anjeunna ngandika ka anjeunna, “Naha maneh teh jalmi Allah anu sumping ti Yuda?” Saur anjeunna, “Enya, kaula.” Tuluy anjeunna ngandika ka anjeunna, “Hayu balik ka imah kaula, sarta tuang roti.” Tapi saur anjeunna, “Kaula teu meunang balik jeung maneh, atawa asup babarengan jeung maneh; sarta kaula oge

moal tuang roti atawa nginum cai jeung maneh di ieu tempat; sabab ka kaula geus diucapkeun ku pangandika PANGERAN, ‘Maneh ulah tuang roti atawa nginum cai di dinya, sarta ulah balik deui ngalangkungan jalan anu ku maneh dipake waktu datang.’” Saur anjeunna ka anjeunna, “Kaula oge nabi saperti maneh; sarta aya malaikat nyarios ka kaula ku pangandika PANGERAN, pokna, ‘Bawa anjeunna balik jeung maneh ka imah maneh, supaya anjeunna tuang roti jeung nginum cai.’” Tapi anjeunna ngabohong ka anjeunna. Ku kituna anjeunna balik deui jeung anjeunna, sarta tuang roti di imahna, jeung nginum cai. Jeung kajadian, nalika maranehna keur linggih dina meja tuang, pangandika PANGERAN sumping ka nabi anu mawa anjeunna balik. Sarta anjeunna ngagorowok ka jalmi Allah anu sumping ti Yuda, pokna, “Kieu saur PANGERAN, ‘Ku sabab maneh geus henteu nurut kana pangandika PANGERAN, sarta henteu ngajaga parentah anu geus diparentahkeun ku PANGERAN Allah maneh ka maneh, tapi malah balik deui, sarta geus tuang roti jeung nginum cai di tempat anu ku PANGERAN geus didawuhkeun ka maneh, “Ulah tuang roti, jeung ulah nginum cai,” mayit maneh moal nepi ka kuburan karuhun-karuhun maneh.’”

Tuluy kajadian, sanggeus manéhna tuang roti jeung nginum, éta nabi sepuh nyiapkeun kalde pikeun anjeunna, nya éta pikeun nabi anu geus dibalikeunana. Sanggeus anjeunna indit, aya singa nepungan anjeunna di jalan, tuluy maehan anjeunna; sarta layonna meunang dialungkeun di jalan, jeung kalde éta nangtung gigireunana, singa ogé nangtung gigireun layon éta. Jeung tingali, aya jalma-jalma ngaliwat, tuluy maranéhna ningali layon anu dialungkeun di jalan jeung singa nangtung gigireun layon éta; terus maranéhna datang sarta ngawartakeunana di kota tempat nabi sepuh cicing. Jeung nalika nabi anu geus mawa anjeunna balik ti jalan ngadéngé éta hal, manéhna ngadawuh, “Éta téh jalmi Allah, anu henteu taat kana firman PANGERAN; ku sabab éta PANGERAN geus masrahkeun anjeunna ka singa, anu geus ngoyagkeun anjeunna jeung maehan anjeunna, luyu jeung firman PANGERAN anu geus diucapkeun-Na ka anjeunna.” Tuluy manéhna nyarios ka anak-anakna, pokna, “Siapkeun kalde pikeun kuring.” Jeung maranéhna nyiapkeunana. Tuluy manéhna indit sarta manggihan layonna dialungkeun di jalan, jeung kalde sarta singa nangtung gigireun layon éta; singa éta henteu ngadahar layonna, jeung henteu ngoyag-ngoyag kalde éta. Tuluy nabi éta ngangkat layon jalmi Allah, nempatkeunana dina kalde, sarta mawa deui éta layon; jeung nabi sepuh datang ka kota pikeun milu sungkawa jeung ngubur anjeunna. Tuluy manéhna neundeun layonna dina kuburan dirina sorangan; sarta maranéhna milu sungkawa pikeun anjeunna, pokna, “Aduh, dulur kuring!” Tuluy kajadian, sanggeus manéhna geus ngubur anjeunna, manéhna nyarios ka anak-anakna, pokna, “Lamun kuring geus paéh, mangka kuburkeun kuring dina makam tempat jalmi Allah dikubur; tempatkeun tulang-tulang kuring gigireun tulang-tulangna: sabab pangandika anu geus disaurkeunana ku firman PANGERAN ngalawan altar di Betel, jeung ngalawan sakabéh imah-imah pangbélaan anu aya di kota-kota Samaria, tangtu pisan bakal kajadian.” 1 Raja-raja 13:11–32.

Urang baris nuluykeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“Waktu kakawasaan Allah nyaksiankeun naon ari kayaktian teh, kayaktian eta kudu tetep nangtung salalawasna minangka kayaktian. Teu meunang dipiara sangkaan-sangkaan anu datang engké, anu nentang kana cahaya anu geus dipaparinkeun ku Allah. Bakal timbul jalma-jalma mawa panapsiran Kitab Suci anu pikeun maranehna teh kayaktian, padahal lain

kayaktian. Kayaktian keur jaman ieu geus dipaparinkeun ku Allah ka urang minangka dasar pikeun iman urang. Mantenna sorangan geus ngajar ka urang naon ari kayaktian teh. Hiji bakal timbul, tuluy nu sejen deui, mawa cahaya anyar anu ngabantah cahaya anu geus dipaparinkeun ku Allah dina panyataan Roh Suci-Na. Masih aya sawatara keneh anu hirup, anu geus ngalangkungan pangalaman anu kaala dina ngadegkeun ieu kayaktian. Ku sih kurnia-Na Allah geus ngantep maranehna tetep hirup sangkan maranehna ngulang, jeung ngulang deui nepi ka ahir hirup maranehna, pangalaman anu geus dilangkungan ku maranehna, sakumaha Yohanes rasul nepi ka pisan ahir hirupna. Jeung para pangusung panji anu geus gugur ku pati kudu terus nyarita ngaliwatan dicitak deui tulisan-tulisan maranehna. Kuring dipaparin parentah yen ku jalan kitu sora maranehna kudu kadenge. Maranehna kudu méré kasaksian ngeunaan naon anu jadi kayaktian pikeun jaman ieu.

“Urang henteu meunang narima kecap-kecap ti jalma-jalma anu datang mawa pesen anu nentang pokok-pokok husus tina iman urang. Maranéhna ngumpulkeun sakumpulan besar Kitab Suci, tuluy numpukkeunana minangka bukti di sabudeureun téori-téori anu ku maranéhna ditegeskeun. Hal ieu geus dipigawé deui-deui salila lima puluh taun ka tukang. Jeung sanajan Kitab Suci téh firman Allah, sarta kudu dihormat, panerapanna, lamun panerapan anu kitu ngagésér hiji tihang tina pondasi anu ku Allah geus diteguhkeun salila lima puluh taun ieu, mangrupikeun kasalahan anu gedé. Jalma anu nyieun panerapan anu kitu henteu nyaho kana démonsasi anu ajaib ti Roh Suci anu méré kakawasaan jeung kakuatan ka pesen-pesen baheula anu geus sumping ka umat Allah.”

“Buktina Elder G henteu tiasa dipercaya. Lamun ditarima, éta bakal ngancurkeun iman umat Allah kana bebeneran anu geus ngajadikeun urang sakumaha ayeuna.”

“Urang kudu pageuh dina ieu perkara; sabab poin-poin anu ku anjeunna keur diusahakeun dibuktikeun ku Kitab Suci téh henteu merenah. Éta henteu ngabuktikeun yén pangalaman umat Allah dina mangsa katukang téh hiji kasalahan. Urang miboga bebeneran; urang dipingpin ku malaikat-malaikat Allah. Dina pituduh Roh Suci presentasi perkara tempat suci éta dipasihkeun. Leuwih wijaksana pikeun unggal jelema cicingeun ngeunaan ciri-ciri iman urang anu dina éta maranéhna henteu nyokot bagian nanaon. Allah teu kungsi nentang Diri-Na sorangan. Bukti-bukti Kitab Suci disalahgunakeun lamun dipaksa mere kasaksian kana hal anu henteu bener. Nu saurang deui jeung nu saurang deui bakal timbul tuluy mawa naon anu disangka minangka caang anu gedé, sarta ngedalkeun panegasan-panegasan maranéhna. Tapi urang nangtung pageuh dina titinggal-titinggal heubeul. [1 Yohanes 1:1–10 quoted.]

“Kuring dipaparin parentah pikeun nyebutkeun yén kecap-kecap ieu tiasa urang pake sakumaha pantesna pikeun mangsa ayeuna, sabab waktuna geus sumping yén dosa kudu disebut ku ngaranna anu saéstuna. Urang kakeunaan halangan dina pagawean urang ku jalma-jalma anu teu acan tobat, anu ngudag kamulyaan pikeun dirina sorangan. Maranéhna hayang dianggap minangka nu ngarumuskeun tiori-tiori anyar, anu ku maranéhna dipidangkeun bari ngaku yén éta téh kabeneran. Tapi lamun tiori-tiori ieu ditarima, éta bakal ngarah kana panolakan kana kabeneran anu salila lima puluh taun katukang ku Allah geus dipaparinkeun ka umat-Na, bari negeskeunana ku bukti pangréana Roh Suci.” Selected Messages, buku 1, 161.